

PREGÀRIA D'UN NOI DE JANUSZ KORCZAK¹

Sé que no s'han d'exigir regals.
A més, no és pas de Tu que els
espero. Em penso que no espero res de Tu, però
el meu oncle l'altre dia em va prometre un rellotge, si
treballava bé a l'escola. Així que fes tan sols
que se'n recordi. Per la meua part estic disposat
a fer tots els esforços, i així quina diferència hi ha
que me'l doni ara o més tard? És que ja
n'he parlat als companys, però ells no em creuran del tot
fins que no els el porti. Són ben capaços
de burlar-se de mi i de dir que he mentit.
Ajuda'm, Déu, és fàcil per a Tu, perquè
pots fer tot el que vols. T'ho suplico,
petit bon Déu meu!

Perdona'm els pecats, perquè en torno
a tenir alguns sobre la consciència. Altra vegada
m'he acabat d'amagatotis tot un pot de confitura. He fet mofa
d'un geperut pel carrer, he mentit als companys com
si la mare em deixés anar a dormir a tal i quina
hora. I a més he fumats ja per dues vegades i he dit sovint
renecs gruixuts. Però sé prou que m'ho perdonaràs,
perquè Tu ets bo; i ja fa temps que ho lamento,
creu-me.

També jo voldria ser bo, i no me'n surto;
o m'enrabió sovint o em deixo arrossegar estúpidament
pels altres, perquè no es creguin que em faig enrere, a voltes
senzillament m'avorreixo i llavors em pica de fer just el
contrari del que se'm demana; encara que més endavant
ho hagi de lamentar. Perquè en el fons
no sóc pas un mal noi.

No és que me'n vulgui vantar, però Tu saps
– perquè ho saps tot – que n'hi ha de pitjors que
jo. Potser no dic sempre la veritat,
però el que és ells menteixen cada cop que obren
la boca. I roben. Ja és la segona vegada
que desapareix el meu esmorzar, i no trobo enlloc
el meu llapis ni tampoc el meu quadern

d'escriure. Són ells que m'han ensenyat tots els
renecs, tot i que no val la pena dir-t'ho
donat que no m'agrada venir-te amb històries i que Tu
em coneixes prou com per a això.

Ajuda'm, petit Déu meu, que no t'ofengui més
amb els meus pecats i concedeix-me una vida llarga i
una bona salut, i també als meus pares. I no t'oblidis
de recordar-li al meu oncle la seva promesa, la
del rellotge.

Oi que s'ha de mantenir la paraula donada?

1. J. KORCZAK, *Tot sol amb Déu. Pregàries dels qui mai no resen*, Sam Na
Sam Z Bogiem, Varsòvia 1922. Traducció francesa: Éditions Cana, París
1982.

